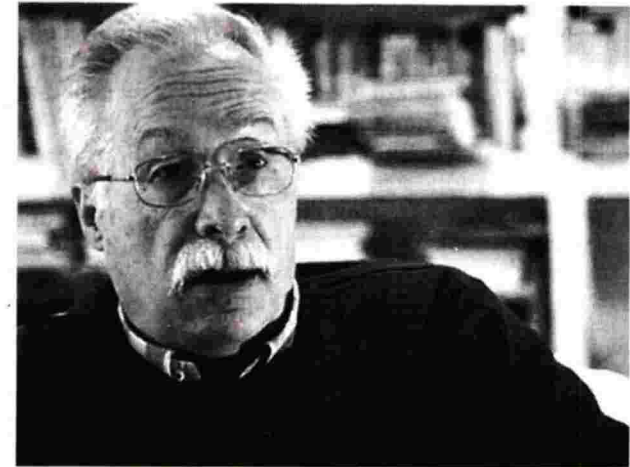

ΧΑΜΕ ΠΑΣΤΟΡ

Απαραίτητη μια ευρεία και πλουραλιστική συμμαχία

Ο Χάμε Παστόρ, ιδρυτικό στέλεχος του Ποδέμος, καθηγητής Πολιτικής Επιστήμης στο UNED (Universidad Nacional de Educación a Distancia), και εκδότης του αριστερού ισπανικού περιοδικού "Viento Sur", μιλάει στην "Εποχή" για την ανάγκη επαναπροσανατολισμού του Ποδέμος, αναφέρεται στους νέους τρόπους πολιτικής και κοινωνικής σύγκλισης σημειώνοντας ότι πρέπει να διευρυνθεί η διεθνής αλληλεγγύη προς τον ελληνικό λαό.

Τη συνέντευξη πήρε ο Δημήτρης Γκιβίσσης

Οι τελευταίες δημοσκοπήσεις δείχνουν μια κάμψη της δυναμικής του Ποδέμος. Που την αποδίδετε;

Δεν είναι σαφές το πόσο αξιόπιστες είναι αυτές οι έρευνες, επειδή υπάρχει ιδεολογική προκατάληψη στο σχεδιασμό τους και επιπλέον έχουμε ένα υψηλό ποσοστό αναποφάσιστων. Σε κάθε περίπτωση, αυτό μπορεί να αποδοθεί στις αμφιβολίες σχετικά με το πρόγραμμα του Ποδέμος, στην εισβολή ενός άλλου σχηματισμού, των λαϊκιστών Σιουδαδάνος, και στον αντίκτυπο που έχει η επίθεση που δεχόμαστε από τα μέσα ενημέρωσης, τα οποία εκμεταλλεύονται ορισμένα λάθη, όπως αυτό που έχει να κάνει με τους οικονομικούς λογαριασμούς ενός από τους ηγέτες μας, του Χουάν Κάρλος Μονεδέρο. Όλα αυτά έχουν συντελέσει στο να υπάρχουν απώλειες προς τα δεξιά και τα αριστερά.

Ποιες πρωτοβουλίες θεωρείτε ότι πρέπει να πάρει το επόμενο διάστημα το Ποδέμος για να αλλάξει την κατάσταση;

Θα πρέπει να περιμένουμε τα αποτελέσματα των

εκλογών της 24ης Μαΐου, αλλά φαίνεται ότι είναι απαραίτητος ένας επαναπροσανατολισμός σε τρία επίπεδα: Πρώτα στο επίπεδο του λόγου, επιβεβαιώνοντας τη βούληση να θέσουμε σε εφαρμογή ένα σχέδιο ρήξης με τις κατεστημένες πολιτικές και τη λιτότητα στην ευρωζώνη. Δεύτερο στο πρόγραμμα, αναπτύσσοντας προτάσεις, που βασίζονται στη δύναμη των ιδεών της δημοκρατίας, της λαϊκής κυριαρχίας (η οποία σε ένα πολυεθνικό πλαίσιο, όπως το ισπανικό κράτος, οφείλει να περιλαμβάνει την υπεράσπιση του δικαιώματος των καταλανικού λαού, να αποφασίσει για το μέλλον του), των συνταγματικών δικαιωμάτων, της υπεράσπισης των κοινών αγαθών, στην κατάργηση του άρθρου 135 του Συντάγματος σχετικά με την προτεραιότητα στην εξόφληση του χρέους -που στην περίπτωση της Ισπανίας πληρώνουμε για την διάσωση των ιδιωτικών τραπεζών- και στην προώθηση ενός περιβαλλοντικά βιώσιμου μοντέλου παραγωγής και κατανομής του πλούτου. Τρίτον, όλα αυτά θα πρέπει να συνδυαστούν με την οργάνωση μέσα στο κόμμα και την αναζωογόνηση των κύκλων και των βασικών δομών της εσωτερικής συμμετοχής, με στόχο τη δημι-

ουργίας μιας δημοκρατικής και ομοσπονδιακής οργάνωσης του Ποδέμος με συλλογική ηγεσία και εναλλαγή. Με την σειρά τους, οι κύκλοι πρέπει να συμβάλουν από κοινού με τα κοινωνικά κινήματα στη δημιουργία δομών, που θα αντικατοπτρίζουν τη δυναμική του λαού και θα εγγυώνται ότι οι εκλογικές νίκες θα συνοδεύονται από νίκες σε κοινωνικό και τοπικό επίπεδο.

Οι διεργασίες στο πολιτικό σκηνικό

Όλα δείχνουν ότι υπάρχει μια μεγάλη κοινωνική ανάγκη για αλλαγή. Θεωρείτε ότι μπορεί να γίνει αυτή χωρίς την συνεργασία του Ποδέμος με άλλες δυνάμεις, όπως για παράδειγμα η Ενωμένη Αριστερά;

Είναι προφανές, ότι μόνο του το Ποδέμος δεν μπορεί να εξασφαλίσει την αλλαγή, αν θέλουμε να δώσουμε σε αυτόν τον όρο την έννοια της ρήξης. Είναι απαραίτητο να σκεφτόμαστε με νέους τρόπους, λαμβάνοντας υπόψη ότι η Ενωμένη Αριστερά βρίσκεται σε μια βαθιά κρίση. Πρέπει να οικοδομήσουμε μια ευρεία και πλουραλιστική πολιτική και κοινωνική συμ-

μαχία, στην οποία θα συμπεριλαμβάνονται αυτοί που αποστασιοποιούνται από την Ενωμένη Αριστερά και οι δυνάμεις της αριστεράς της Καταλονίας, της Χώρας των Βάσκων και της Γαλικίας. Πάνω από όλα, πρέπει να συμμετέχουν και οι πολλοί κοινωνικοί ακτιβιστές, που δεν οργανώνονται σήμερα στους κύκλους ή σε άλλες δομές αυτοοργάνωσης που ενδεχομένως να δημιουργηθούν στο μέλλον.

Πώς έχει επηρεάσει το πολιτικό σκηνικό η εμφάνιση των Σιουδαδάνος (Πολίτες);

Οι Σιουδαδάνος φαίνονται ως μια εναλλακτική, που προωθείται από ισχυρούς οικονομικούς κύκλους, προκειμένου να αντισταθμιστεί η φθορά του Λαϊκού Κόμματος, να συγκρατηθεί η αύξηση του Ποδέμος και να τεθεί ένα όριο στις μετακινήσεις του κεντροδεξιού εκλογικού σώματος, που είναι αγανακτισμένο από την διαφθορά του Λαϊκού Κόμματος. Είναι προφανές ότι αυτός ο σχηματισμός έχει δημιουργηθεί, για να εξασφαλιστεί η «πολιτική σταθερότητα» και να λειτουργήσει ως η «τρίτη δύναμη», που θα βοηθήσει στην ανασύνθεση του καθεστώτος μέσω συμφωνιών με το Λαϊκό ή το Σοσιαλιστικό Κόμμα, αλλάζοντας το περιτύλιγμα και όχι στην ουσία της πολιτικής.

Την επόμενη Κυριακή γίνονται οι εκλογές για την τοπική αυτοδιοίκηση. Τι ελπίδες δημιουργούν για το μέλλον τα ψηφοδέλτια, που αποτυπώνουν μια νέα αντίληψη για την συμμετοχική δημοκρατία, όπως για παράδειγμα το «Barcelona en Com» στην Βαρκελώνη και το «Ahora Madrid» στην Μαδρίτη;

Ελπίζουμε ότι θα έχουν καλά εκλογικά αποτελέσματα, δεδομένου ότι τα ψηφοδέλτια αυτά επηρεάζονται πάρα πολύ από αυτό που ονομάζουμε «το πνεύμα του 15 Μ», αντανακλώντας την επιθυμία για επίθεση στους θεσμούς, και προωθούν την επανενεργοποίηση των κοινωνικών κινημάτων και της λαϊκής αυτοοργάνωσης. Ο ρόλος τους στην διαδικασία του επαναπροσανατολισμού του Ποδέμος και στην επίτευξη μεγαλύτερης πολιτικής και κοινωνικής σύγκλισης μπορεί να είναι πολύ σημαντικός.

Κοινή μοίρα, κοινοί αγώνες

Σε πρόσφατη συνέντευξή σας είπατε ότι το μέλλον του Ποδέμος συνδέεται σε μεγάλο βαθμό με το μέλλον του ΣΥΡΙΖΑ. Μπορείτε να μας πείτε περισσότερα σχετικά με αυτό;

Ναι συνδέεται, γιατί, παρά τη μεγαλύτερη βαρύτητα της ισπανικής οικονομίας εντός της ευρωζώνης, εάν κατορθώσουν να επιβάλουν στην κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ τη συνέχιση των πολιτικών λιτότητας, πιθανόν να πιεστεί το Ποδέμος σε μετριοπαθέστερη κατεύθυνση, κάτι που αν συμβεί, θα απομακρύνει ένα μέρος του εκλογικού σώματος, λόγω απογοήτευσης.

Είστε ένας από τους κύριους οργανωτές της πρωτοβουλίας «Για την αλλαγή στην Ελλάδα» (Por el Cambio en Grecia), που αποτελεί μια προσπάθεια για την ανοικοδόμηση ενός νέου διεθνισμού κατά της τρόικας. Πώς κρίνετε μέχρι σήμερα το έργο της ελληνικής κυβέρνησης;

Είναι δύσκολο να εκφράσω γνώμη, γιατί δεν γνωρίζω όλες τις λεπτομέρειες της κατάστασης. Ωστόσο, νομίζω ότι τηρείται μια δύσκολη ισορροπία και ότι αργά ή γρήγορα θα πρέπει η ελληνική κυβέρνηση να επιλέξει μεταξύ της παράδοσης ή της ανυπακοής στις απαιτήσεις των δανειστών. Για αυτό είναι ανάγκη να διευρυνθεί η διεθνής αλληλεγγύη, και ιδιαίτερα η αλληλεγγύη των ευρωπαϊκών προς τον ελληνικό λαό, για να σας δείξουμε ότι δεν είστε μόνοι σ' αυτή την αντιπαράθεση.

Αργά ή γρήγορα θα πρέπει η ελληνική κυβέρνηση να επιλέξει μεταξύ της παράδοσης ή της ανυπακοής στις απαιτήσεις των δανειστών.